

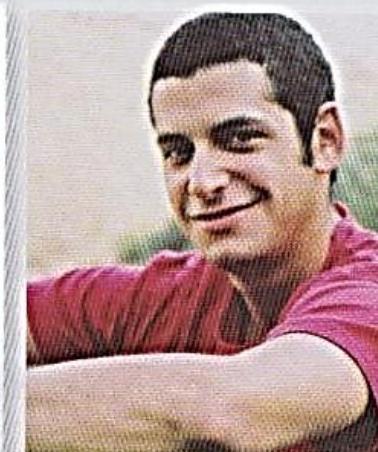

תרצות ארגמן מספרות על

המ"ד יונתן חוטין ז"ל (טנק'ד אודן פינשטיין)

שנפלו במלחמה לבנון השנייה

בבית הספר "עמקים תבור" בעמק יזרעאל

אני יכולת להגיד שאחת השנים הקשות בחיי הייתה השנה שבה החלטנו. וזה מטהoms ערד ל את כל מה שהאמנתי בו כמהונת. שיעורי המהן שלוי תמייד והוקדי לציונות, פטריותם, הבנה לזהיל. אחריו שהם נפלו משחו בוה נסדק. משחו גדול. אני שואלה את עצמי מה החלק שליב נפלה שלהם, כי הרי הסטטיסטיקה עבדה לרעתינו: מתוך 18 תלמידים, שניים טאותה ביתה נחרבו במלחמה כל בן קטן. אבל אני אחראית לה, עד היום אין לי תשובה איך ממשיכים הלאה. השאלות תמיד מלוות אותי, וליואו אותי גם כשלא עזרתי את הבן שלי מלחמתם ב'עשרה יצוקה'. כל הערכיהם של עמדז בשבון. אני חושבת ששאלות האלו אין תשובה חידושית.

תרצות ארגמן

היום אני מנסה לתרן את התלמידים שלי לא לראות דברים בקסן, אני יכולה לפחות להם פרופוזיציות יותר: נסונות על החיים. נבן שם ילדים או געירים, ולא בשנה מה אני אינן, הם ישארו באלו. אבל עם זה, אני תמייד מנסה לקחת איתי את הרטויות של ארון ויונתן ולהציג אותן, לחשטמש בהן לבען התלמידים.

עכשווי הבהיה של ארון ויונתן הוא הבהיה שבן שלי למד בת בראש שלי אני יכול להראות את שניות: יונתן פאחור עם חבר טוב, וארון מלפנים עם המחשב פרטן, כא ללווד.

46 דוד עדר / נפתחה

אורן ויונתן סיימו את התיכון בשנת 2003. בשנתיים האחרונים אני הייתה המהנכת שלהם בכיתה מב"ד. זו הייתה כיתה של בניים שהיו מה שנקרא "

"המודיעים" של בית-הספר. אבל הם לחלוtin לא היו אלה. הם היו נשומות טובות. גם ארון וגם יונתן בלטו מאוד מראון להגעה ליחידות

העלית. אני זכרת אותם מתחאים והולכים לגדן"ע צלילה כדי לנסת להגעה לשיטית. זה היה ברדם ובנפשם. בסוף ארון הגיע לסידרת צנחים ויונתן הגיע למגלן, ו מבחינתם הם הגיעו לטופ. אני זכרת את שניהם בדיקון: יונתן היה ילד מאד מוכשר. הוא היה מוזיקאי ומהזיקה זרמה ברומו. הוא היה נבון, ולמרות שהלימודים לא תמייד היו בראש מעיני, עם הזמן הוא נשאך לתוכנים וגילה יותר ויותר עניין. קראתי לו "אלוף החישרות", כי הוא שווה לבניית-הספר, והוא זכה בה ושבר לבבות רבים אחרים.

אורן היה פרפקציונייסט. היו לו המון קשיים, אבל הוא לא נתן לשום מכשול לעמדתו בדרכו. אני חשבתי שיונתן היה הרוג השני במלחמה. הייתי בבית וקיבלת טלפון ממורה שלנו, שהיא מחנוך איתי בשכבה. הייתה בהם. פשוט לקחתי את האוטו ונסעתי לבית והורי כדי להיות איתם. על אורן שמעתי לילה לפני שהתהית אמורה לצאת לשלחת לגרמניה. הכל התערככ - האובדן של שניהם.